
أَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ

Аъузу биллāҳи мина-ш-Шайтoни-р-раҷим

"Паноҳ металабам ба сӯи Аллоҳ аз шарри шайтон, сифати шайтон, ин аст, ки раҷим аст"

Худованд чун Одам (а)-ро халқ намуд, фариштагонро амр кард, то ўро сачда кунанд. Ҳама сачда карданд, ба ҷуз Шайтон. Чун ў фармонбардорӣ накард, пеши Худованд осӣ шуд, сазовори лаънати Ў гардид ва аз раҳмати Вай дур гашт. Калимаи "раҷим" маънои рондашударо дорад. Бинобар ин, мо аз ин шайтони лаънаткардашуда ва рондашуда, ки барои васвасаи мо савганд ёд намудааст, ба Худованди мутаъол паноҳ меҷӯем, то ки аз шарри ў моро дар паноҳаш нигоҳ дорад. Худованди меҳрубон дар Қуръони маҷиди худ фармудааст, ки...

"Фа изā қараъта-л-Қур-āна фастаъиз биллāҳи мина-ш-шайтoни-р-раҷим". Яъне ҳар вақто Қуръон хонданӣ шавӣ, аз шарри шайтон ба Худо паноҳ талаб кун.

Ҳеҷ набошад ба таври кӯтоҳ бигӯ, ки аз шарри шайтон ба Худо паноҳ мебарам. Бинобар ин, пеш аз хондани Қуръон аввало «Аъзу биллāҳи минаш-шайтонир раҷим» бояд гуфт.

Зикри "Аъзу билоҳ" барои дафъи зарарҳо ва "Бисмиллоҳ" бошад, барои ҷалби манфиатҳост. Аҳамияти дафъи зарарҳо аз ҷалби манфиатҳо болотар аст. Бинобар ин аввал "Аъзу билоҳ" омадааст, баъд аз он "Бисмиллоҳ" Валлоҳу аълам биссаваб.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

Бисмиллāҳи-р-Раҳмāни-р-Раҳим

1. Оғоз мекунам ба номи Худованде ки беандоза меҳрубону бениҳоят бораҳм аст.

Ба номи Худо сар кардани китоб аз сӯи Аллоҳтаъоло барои мо таълим аст. Ба ин хотир ҳама корро бо "Бисмиллоҳ" бояд шуруъ кунем, албатта, агар кори шариф бошад.

Аз Пайғамбари Худо (с) чунин омадааст, ки **"ҳар кори муҳиму соҳибэътибор бе зикри "Бисмиллоҳ" оғоз шавад, бебақост."** Яъне кори бе "Бисмиллоҳ" камбаракат аст. Бинобар ин Қуръони карим дорои 114 сура буда, ба ғайри сураи Тавба дигар ҳама 113 сураи он бо "Бисмиллоҳ" оғоз шудааст.